

ת"פ 66814/02/19 - מדינת ישראל נגד באהא עמירה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 66814-02-19 מדינת ישראל נ' עמירה

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

באהא עמירה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יובל שלום

ב"כ הנאשם: עו"ד אבו עאמר

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של המסיע ברכב תושב זר השווה שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12 (א)(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

במעמד הודאת הנאשם באשמה והצגת ההסכמות בין הצדדים, טענה המאשימה, כי חרף העובדה כי לא עתרה לחילוט הרכב בו נסע הנאשם, לא במסגרת כתב האישום המקורי ולא במסגרת כתב האישום המתוקן, מתכוונת המאשימה לעתור לחילוט הרכב.

כתב האישום

כעולה מעובדות כתב האישום ביום 14/10/18, בשעה 05:30 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג טויוטה קורולה, לכיוון כביש 443 אשר בתחומי מדינת ישראל, כאשר ברכב נוסעים מראד חמדיה ואלגזאר חואגא, מבלי שיש בידם אישור שהייה ו/או תעסוקה כדין.

בהמשך לנסיבות המתוארות, פנה הנאשם את הרכב שמאלה לכיוון כביש 443 לכיוון מזרח, משהבחין הנאשם בחסימה המשטרית שנפרסה בהמשך הציר, סטה בחדות לשול ימין ועצר את הרכב.

שוטריגש לדלת בה ישב הנאשם וקרא לו לפתוח את דלת הנהג שהייתה נעולה. מששם לב השוטר כי הנאשם מנסה לשלב הילוך אחורי, ניפץ את שמשט נהג דלת הנהג, פתח את דלת הנהג מבפנים, אחז בנאשם והוציאו החוצה.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם, יליד 1995, הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר שלא כדין.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2016, בעבירה של אי מניעת פשע.

הערכים החברתיים המוגנים, עניינם פגיעה בריבונותה של מדינת ישראל, לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ממניעים ביטחוניים, פרטיים וכלכליים. הנאשם הסיע שני שוהים בלתי חוקיים ואפשר להקל את שהייתם בישראל. לכן, יש לצרף את ניסיונו של הנאשם למלט את עצמו.

מדיניות הענישה הנוהגת נעה בין חודש לשישה חודשי מאסר שיכול שירוצו על דרך של עבודות שירות.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה כי הנאשם הופנה אל שירות המבחן, ומהתסקיר עולה כי הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו, ביצע את האמור מתוך דפוסי פעולה אימפולסיביים המקשים עליו לשקול השלכות מעשיו.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, ולפיכך לא השתלב בהליך טיפולי.

בסיכומו של תסקיר, מצא שירות המבחן להמליץ על הטלת של"צ בהיקף של 140 שעות.

לטענת המאשימה, אין הצדקה לסטיה ממתחם הענישה הנוהג, בייחוד מקום בו הנאשם מסרב להשתלב בהליך טיפולי.

באשר לנסיבות לקולא, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה חסך זמן שיפוטי, יחד עם זאת, בהינתן הרשעה קודמת, מבקשת המאשימה לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם, בנוסף, מאסר מותנה, פסילת רישיון, קנס.

עוד עתרה המאשימה כי הרכב באמצעותו ביצע הנאשם את העבירה, יחולט. אין מחלוקת כי הרכב רשום על שם אשת הנאשם, יחד עם זאת, השימוש ברכב היה של הנאשם בלבד, כך עולה גם מהודעתו במשטרה מיום 14/8/18.

הרכב שימש את הנאשם בעת ביצוע העבירות ואין מחלוקת כי מדוברת ברכיב בלעדיו אין, דהיינו ללא השימוש

ברכב לא היו נעברות העבירות המיוחסות לנאשם. יש קשר הדוק ובלתי נפרד בין מעשיו של הנאשם לבין הכלי בו בוצעה העבירה והמאשימה תבקש לטעון כי מבחן השליטה הוא המבחן הקובע את הבעלות על הרכב ואת אופן השימוש בו כפי שנקבע.

טיעוני ההגנה

לטענת ב"כ הנאשם, התנהלות המאשימה היא לא תקינה, המאשימה עתרה לחילוט הרכב, רק לאחר שהצדדים הגיעו להסדר ומאחר שב"כ הנאשם פנה אל המאשימה וטען בפניה כי הרכב טרם הוחזר, המאשימה סירבה להחזיר את הרכב וטענה לראשונה כי בכוונתה להגיש בקשה לחילוט הרכב.

הדברים לא עלו בכתב האישום כנסיבה מחמירה ולא בסיפא של כתב האישום, ואין להשלים עם התנהגות זו.

הבעלות על הרכב היא של אשת הנאשם, היא רכשה אותו מכספה, בני הזוג משתמשים בו יחדיו, אך אין המשמעות כי הרכב הופך להיות בבעלות הנאשם.

הנאשם לא סירב להליך טיפולי, אלא במקרה הזה, אין כל נזקקות להליך שכזה, הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, מלבד עבירה של אי מניעת פשע, עשה טעות בכך שהסיע אנשים, הוא לא קיבל שכר ואין מדובר במעין עבודה של הנאשם.

הנאשם בן 25, נשוי ואב לשני ילדים, בן שלוש ופעוטה בת 8 חודשים, עמם מתגורר בבית הוריו ברמלה, מצבו הכלכלי קשה והוא עבר מספר ניתוחים.

ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהשית על הנאשם של"צ בהיקף של 140 שעות וענישה צופה פני עתיד.

הנאשם בדברו האחרון

בדברו האחרון טען הנאשם כי מצטער על מעשיו וכי לא ישוב לעשותם בעתיד.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם, בן 25, יליד ישראל, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בבית הוריו עם רעייתו וילדיו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות, התקשה בלימודיו וגילה בעיות התנהגות מול גורמי סמכות, בהיותו כבן 17 החל לעבוד בעבודות מזדמנות שונות, לצורך סיוע בפרנסת משפחתו לצד מימון צרכיו.

בשנת 2018, עבר תאונת דרכים והיות שרכבו לא היה מבוטח, נקלע לחוב בגובה עשרות אלפי ₪, כאשר הוא מחזיר סכום כסף קבוע לפי הסדר.

בשנת 2016 נישא לאשתו, כיום בת 20, עקרת בית ולהם שני ילדים, שירות המבחן מתאר את התא הגרעיני של הנאשם כטוב. לפני כ- 20 שנה, נרצח אביו על רקע סכסוך בין גורמים עברייניים ברמלה, אף שלא הייתה לאביו מעורבות ישירה בסכסוך. הטרגדיה הובילה לפירוק התא המשפחתי והתדרדרות משפחתו של הנאשם לעוני ולמעורבות שולית.

בהיותו קטין טופל הנאשם במסגרת שירות המבחן, אז התרשמה קצינת המבחן, כי למרות הרקע הקשה בו גדל, הנאשם שואף לשפר את איכות חייו ובאותה עת ניכר כי חל שיפור משמעותי ביכולותיו.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת בגין ביצוע עבירת אי מניעת פשע, שבוצעה בשנת 2013, בגינה נדון למע"ת וקנס.

בהתייחסותו לעבירה נשוא הדיון הנוכחי, תיאר כי בדרכו חזרה הביתה מהעבודה, אסף שני אנשים בדרך, ללא היכרות מוקדמת שלו עמם. לדבריו, במהלך הנסיעה, הבחינו הנוסעים במחסום משטרה, ביקשו מהנאשם לעצור בצד ונמלטו מהמכונית. הנאשם נעצר, ושלל ניסיון שלו להימלט ברכבו מהשוטר. הנאשם הביע חרטה על מעורבותו בעבירה, ורצונו בשימור אורח חיים תקין ללא מעורבות עם החוק. לטענתו, לא היה מודע כי מסיע ברכבו תושבים זרים השוהים לא כדין. מאז אירוע העבירה מקפיד שלא להעלות תושבים זרים לרכבו.

שירות המבחן מתרשם מהנאשם כמי שגדל בנסיבות חיים מורכבות וחווה בגיל צעיר מצוקה נפשית וכלכלית, בעקבותיהם התקשה לקדם התנהלות תקינה בחייו, התערה בחברה שולית וביצע עבירות. לצד זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לניהול אורח חיים תקין, ללא מעורבות עם החוק, כפי שעלה מתפקודו התעסוקתי וניתוק קשריו עם גורמים בעייתיים.

שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון מסוים להישנות ביצוע העבירות. סבור כי הטלת ענישה קונקרטית וחינוכית במסגרת צו של"צ בהיקף של 140 שעות קה וסיוע ככל שידרש, בענישה מסוג זה יש אלמנט של פיצוי חברתי, תוביל לצמצום הסיכון להישנות עבירות, לצד כוחותיו וסיכויי שיקומו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר מצאה כי הנאשם, אינו כשיר מבחינה רפואית, בשלב זה לביצוע עבודות שירות, שכן נמצא עם קיבוע יד ימין, לאחר ניתוח כתף ימין.

דין

סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים הנפגעים מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

בענייננו, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, הם פגיעה בריבונות המדינה ובסמכותה, חובתה וזכותה של המדינה לקבוע מי נכנס בשעריה, ושהייה בה שלא כדין. הלכה היא כי המסיעים

שוהים בלתי חוקיים חוטאים ומחטיאים, ועלולים לגרום במעשיהם לסיכון בטחוני ממשי, שכן קיימת האפשרות כי יסייעו, אף שלא ביוזעין, לביצוע מעשי טרור. בית המשפט העליון ביטא הצורך בהטלת עונשים מרתיעים על מנת להגן על חיי האזרחים וביטחונם (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 5.5.09)),

בעניין זה יפים דברי בית המשפט העליון, ברע"פ 1941/09 אנוור עלאדין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (ניתן ביום 26.3.09) בנוגע לסיכון הנשקף מביצוע עבירות אלו לבטחון הציבור:

"[...] אין צורך להכביר במילים ביחס לחומרת העבירה בה הורשע המבקש. כזכור, עבירות דומות הובילו בעבר לפגיעים מחריגים כנגד אזרחים חפים מפשע, והביאו לקטיעת פתיל חייהם של רבים. בניגוד לטענת המבקש, איום הטרור על מדינת ישראל שריר וקיים, ועל כן טרם הגיעה השעה לשינוי במדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בעבירות על חוק הכניסה לישראל".

באותו מקרה, נדון הנאשם, אשר הודה בהסעת שני תושבים זרים לחמישה חודשי מאסר ממש, ולעונשים נלווים.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה ברף הנמוך של המתחם, הנאשם בדרכו חזרה הביתה מהעבודה, אסף שני שוהים בלתי חוקיים, שלא הייתה לו עמם היכרות מוקדמת.

הדרך להילחם בתופעות מעין אלו, היא בדרך של הרתעה מפני מעשים אלו והפיכתם ללא כדאיים, באופן שבו העבריינים המעורבים בעבירות, כל אחד כפי חלקו ותפקידו ישלמו מחיר כבד ומוחשי על מעשיהם.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי עבירות מסוג זה נושאות בצידן עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

ברע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 8.1.14): נדחתה בקשה של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בהסעה שלא כדין של ארבעה שוהים בלתי חוקיים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ועד 9 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר.

ברע"פ 2210/11 מוחמד באזין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 24.3.11): נדחתה בקשה לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, אשר הוגשה על ידי נאשם, שהורשע במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של הסעדה שלא כדין. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריה. נקבע כי ככלל אין מקום להמיר עבירה מסוג זה מאסר בפועל ללא אפשרות המרתו לעבודות שירות, תוך בחינת הנסיבות האינדיבידואליות של כל מקרה ומקרה.

רע"פ 5861/11 דניאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 18.8.11): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, שהורשע בביצוע עבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו בדין והוא נידון לשל"צ בהיקף של 150 שעות. בית משפט המחוזי הרשיע את הנאשם, והותיר את עונש השל"צ על כנו.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 14791-03-19 חסין נ' מדינת ישראל [לא פורסם] (ניתן ביום 9.6.09): הנאשם הורשע במסגרת הסדר בהסעת שוהה שלא כדין, נהיגה בפסילה ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והשית עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות /ף כמו גם עונשים נלווים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 4775-09-10 נתאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 10.11.10): התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בבית משפט-השלום בביצוע עבירות של ניסיון להסעה שלא כדין, מעשה פזיזות ורשלנות ועבירות נלוות. בית-משפט השלום גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי הנאשם יבצע 200 שעות של שירות לתועלת הציבור.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1.1.14): התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט מחוזי הקל בעונשו והוא נידון ל- 4 חודשי עבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 4217-11-09 גברין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (09.12.09): נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, שהייה שלא כדין בישראל ועוד. הנאשם הסיע 11 שב"חים ונידון לעונש מאסר בפועל של 6 חודשים, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (ירושלים) 52636-04-13 מדינת ישראל נ' עבדאללה [פורסם בנבו] (29.6.14): הורשע נאשם בעבירה של הסעת שני שוהים בלתי חוקיים, ונידון לשל"צ בהיקף של 150 שעות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (רמלה) 2162/08 מדינת ישראל נ' מסודי [פורסם בנבו] (23.12.13): הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של הסעת ארבעה שוהים בלתי חוקיים. נידון לשלושה חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

נוכח המפורט לעיל ולאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם בענייננו, נע בין עונש מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית.

בענייננו, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרה או לקולא. המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, על דרך של עבודות שירות ברף הבינוני של המתחם, כאשר לשיטתה מתחם הענישה נע בין חודש מאסר ועד לששה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בענייננו, לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת, שאינה ממך העניין, משנת 2016, בה נדון לעונש מאסר מותנה.

עוד התחשבתי בהודאת הנאשם, בנטילת האחריות ובחסכון בזמן משאבי הזמן הציבורי.

במסגרת גזירת הדין יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם. כמו גם, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם.

כאמור לעיל, המאשימה עותרת לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, שיכול שירוצה על דרך של עבודות

שירות, בעוד שב"כ הנאשם עותר כי בית המשפט יקבל את המלצת שירות המבחן וישית על הנאשם ענישה בדמות של"צ.

לאחר ששקלתי את פני הדברים, כמו גם שמצאתי נכונה את טענת ב"כ הנאשם, כי אין לראות בנאשם שהורשע בעבירה של הסעת שב"ח כמי שסירב להליך טיפולי ו/או כי קיימת נזקקות טיפולית, בהתחשב בסוג העבירה בגינה הורשע, בהתחשב במצבו האישי, העובדה כי הביע חרטה מלאה על מעשיו וכי נראה כי מבין את בחירתו הבעייתית וכי מסייע לנהל אורח חיים תקין, ואף את העובדה כי אינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל סיבות רפואיות, סבורתי כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה ולהשית על הנאשם ענישה בדמות של"צ, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה וקנס.

חילוט הרכב

במעמד הצגת ההסדר, טענה המאשימה, לראשונה כי בכוונתה להגיש בקשה לחילוט רכבו של הנאשם, במסגרת הטיעונים לעונש.

ב"כ הנאשם, מתנגד לבקשה, לטענתו, במסגרת הליכי המו"מ, עניין הרכב ועתירת המאשימה לחילוט כלל לא עלה, וכי בקשת החילוט נולדה רק לאחר שהצדדים הגיעו להסדר והנאשם פנה אל בא כוחו, בבקשה כי הרכב ישוחרר. אז, כך לטענת הנאשם "נזכרה" המאשימה כי יש מקום להגיש בקשה לחילוט הרכב.

בעניין זה יובהר, כי בקשה לחילוט הרכב, לא הופיעה לא בכתב האישום המקורי ואף לא בכתב האישום המתוקן, והיא הוגשה אך לאחר הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן.

בעת שמדובר בעבירה של הסעת תושבים זרים שלא כדין, קיימות שתי הוראות חוק מקבילות לצורך חילוט הרכב ששימש לביצוע העבירה. הראשונה, לפי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל, ואשר מותנה בקיומה של הרשעה קודמת באותה עבירה בשלוש השנים שחלפו. או תפיסה, כפי ענייננו, מכוח הוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט 1969.

במקרה זה, הוא המקרה שבפניי, הנאשם לא הורשע בעבירה קודמת מאותו סוג, ובכל מקרה, המאשימה בבקשה טענה כי עותרת לחילוט הרכב מכוח הוראות סעיף 39א(א) לפקודה ואשר קובע כדלקמן:

"[...] על אף האמור בכל דין, רשאי בית משפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם".

בפסיקה נקבע כי סמכות החילוט על פי סעיף 12א(ד2)(1) לחוק הכניסה לישראל וסמכות החילוט על פי סעיף 39א(א) לפקודה, הן שתי סמכויות מקבילות, ולא מדובר במתח בין הוראה כללית לבין הוראה ספציפית. החילוט מכוח הוראות חוק הכניסה לישראל הוא חילוט חובה, בעוד שסמכות החילוט מכוח הוראות סעיף 39 לפקודה היא סמכות שבשיקול דעת.

נכון אמנם כי המאשימה הייתה רשאית להגיש בקשה לחילוט הרכב, לאחר הצגת ההסדר ואף לאחר גזירת הדין, ואולם אני סבורה כי בהתנהלות המאשימה, במסגרת תיק ספציפי זה קיים פגם.

בין הצדדים התנהל מו"מ ממושך לצורך הגעה להסדר טיעון, במסגרת הליכי המו"מ עניין חילוט הרכב כלל לא עלה, ודומה אף כי המאשימה "שכחה" מקיומו של הרכב ונזכרה בו אך לאחר שב"כ הנאשם פנה אליה בבקשה כי תשחרר את הרכב.

במקרה שבפני מדובר בנאשם צעיר, זו היא לו הרשעתו השנייה, כאשר העבירה הראשונה בה הורשעה הינה עבירה של אי מניעת פשע, ונגזר עליו עונש מאסר מותנה, הנאשם הורשע במסגרת תיק זה בביצוע עבירה של הסעת שני תושבי האזור, שלא כדין בנסיבות מקלות.

הרכב בו נהג הנאשם הינו של אשת הנאשם, ומשרת את כלל המשפחה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי להיעתר לבקשה להורות על חילוט הרכב ואני מורה למאשימה להשיבו לידי הגב' אמינה עמירה ת.ז. 314666900 לאלתר.

סוף דבר

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני גוזרת על הנאשם עונש של"צ בהיקף של 140 שעות, בהתאם לתכנית המבחן שהוגשה על ידי שירות המבחן ביום 23/2/20.

ב. הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, יוכל בית המשפט לדון מחדש בעניינו.

ג. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. קנס בסך ₪ 2500 או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון בהם ביום 1/9/20 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור כחוק.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו אב תש"פ, 05 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

